

Historie německé kopané v Čechách

klempířský Wilhem Jascht, účetní Josef Kiesswetter, drážní úředník Max Kriegner, důlní úředník a fotograf Karbus, vedoucí zasilatelského závodu závodní Josef Killer, speditér Ferdinand Linhard, obchodník s pánským módním zbožím Hermann Stöhr, obchodník s uhlím Leonard Oehl, soudní vrchní inspektor Josef Stefan, městský stavební mistr Max Wagner a obchodník s dobytkem Franz Watzke... jak vidno, pestrá společnost. Tito mladí pánové nasadili své odhodlání a odvahu k založení opravdového sportovního klubu. Ihned po založení se stal klub členem "Verband des Sportsvereine" v Teplicích a po rozpuštění tohoto svazku (v roce 1911) ihned vstoupil do řad členů nově založeného zemského fotbalového svazu při OeFV a od roku 1918 působil v znovu aktivovaném DFV v Čechách. Předsedou byl zvolen pan Eduard Dobrowolski.

První tým tvořili hráči: Kiesswetter, Albert a Franz Ponetzni, Wilhelm Jascht, Anton Hausmann, Hermann Stöhr, Karl Haner, Josef Killer, Franz Watzke, Josef Panzer a Josef Stefan. Klub byl v prvních letech své činnosti závislý na mecenáších a byl již krátce po svém založení sportovně úspěšný, což bylo důsledkem poměrně dobrého materiálního vybavení. Nakrátko přerušil činnost v období I. světové války, aby ihned po jejím skončení, na jaře 1919 úspěšně pokračoval ve své fotbalové činnosti. Josef Kiesswetter (první poválečný předseda) svolal všechny k obnovení a znovuoživení klubového života. První poválečný tým tvořili hráči: Tamme, Böhm, Fahna, bratři Froschové, Kund, Kutschera, Neidl, Swoboda, Triml, k těmto se záhy přidali Hubel, John, Kubelik, Mattausch, Mende a Wilmar a vytvořil se opravdu kvalitní tým. Na bíločerných dresech nosili tyto borci ve znaku siluetu kopce Bořeň, který se vypíná nad městem. Krátce po válce, v roce 1920, však nastaly velké spory o slůvko "německý" v názvu klubu a tento problém nakonec znamenal odchod řady kvalitních hráčů a několika funkcionářů do nově založeného klubu ASK Falke Bilin. Potížím nebylo konce, klub získal sice nové hřiště v tzv. Národní zahradě, ale zde však byla hrací plocha velmi úzká, takže proti sobě mohlo hrát pouze maximálně 9 hráčů a míč se navíc každou chvílí koupal v blízkém potoce.

Po odchodu několika hráčů nastupoval tým nyní v této sestavě: Kubalik I, Böhm, Neidl, Kreuz, Frosch, Kund, Kubalik II, Kutschera, Mattausch, Fahra, Friedrich a Mende. Následně, ještě v roce 1920 bylo pronajato nové hřiště ve Fischerově ulici, které sousedilo s továrnou na stroje Fischer. Toto hřiště odpovídalo již požadovaným rozměrům, ale nebylo doposud oploceno, takže ne všichni diváci byli vždy kasírováni a klub tak přicházel během dvou desetiletí o docela slušné příjmy.

Foto týmu z roku 1920

Hráči a činovníci se však ještě více semkli a navzdory osudu již v roce 1922 DFK vyhrál přebor II. třídy a tak bojoval o účast v Mistrovství I. třídy, napoprvé se to však nepovedlo (v kvalifikačním zápase v Teplicích DFK Bilin podlehl soupeři z DFK Weipert 1:4), avšak v roce následujícím bylo již přání všech úspěšně naplněno a všichni se těšili na novou kvalitní soutěž...

Bohužel, došlo však k reorganizaci soutěží a postup se opět nekonal, nové uspořádání soutěží smazalo tak tento velkolepý postupový úspěch. Z velkého zklamání, z této "rány" se klub vzpamatovával celých sedm sezon! V daném období klub reprezentovali mnozí dobří fotbalisté, namátkou: Wartzke, Korb, Stark, Dobrowanski, bratři Wiedmannové, Marzin, bratři Frenkové, Peschik, Biedermann, Elstner, Voigt, Lintl, bratři Reschové, Schubert, Reeh, Körner, Wiesner, Schneider aj.

Mužstvo DSK na hřišti ve Fischerově ulici v roce 1929
Bartsch-Kraus-Watzke-Kutschera-Mattausch-Dobrowanski-Jirka-Kubalik-Prötschendorfer-Schmied-Peschik

Foto týmu z roku 1933
Jirka-Voigt-Graf-Schmied-Watzke-Marzin // Reichenauer-Kalina-Koudelka-Mattausch // Bund

Do DFK následně přešel v roce 1930 postupně celý fotbalový odbor klubu DSB Bilin a následně i mužstvo ze III. třídy, tovární tým z Chudeřic - SV Weinmann Werke Kutterschitz a DFK konečně výrazně kvalitativně posílil. Klub si postupně vychovával své posily v mládežnických týmech, které se staly (dva dorostenecké a tři žákovské týmy) výbornou základnou fotbalových talentů a opět se, v roce 1935, konal "postupový" krok do I. třídy mistrovství svazu. Své kvality dokázal tým DFK i v roce 1937, u příležitosti oslav svých třicátin, kdy porazil mj. týmy DFK Aussig, DSK Dux, DFK Schwalbe Brüx, DSV Postelberg a Sportbrüder Freiberg ze sousedního Saska a tak kapitán prvního mužstva převzal patronem knížetem Ferdinandem Zenkem von Lobkowitz věnovaný pohár. V tomto tak úspěšném roce pak vyhrál DFK dokonce amatérské mistrovství své župy.